

[Johannes Lou.]
hvem Sterilisation bør betegnes som et Gode. Og jeg mener, at Gennemførelsen af Lovforslagets §§ 1 og 2 maa komme til at virke som et saadant Gode for mange stakels Mennesker.

Inden jeg forlader dette Punkt, vil jeg dog anføre, at man Gang paa Gang vil være udsat for Tilfælde, hvor man kan komme til at tænke paa Sterilisation i racehygiejnisk Øjemed. Jeg skal f. Eks. henpege paa to Tilfælde i Steinckes „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“, i hvilke der virkelig kunde have været Tale om Sterilisation. Jeg skal for det første nævne Omtalen af Forbryderslægten Juel, som gennem 8—9 Generationer kan føres tilbage til en aandelig defekt og fortrukken Nybygger. Undersøger man nu denne Nybyggers Afkom, viser det sig, at man har kunnet skaffe sig Oplysning om 748 Medlemmer af denne Slægt over 15 Aar. Af disse var 78 upaaklagelige, 255 førte ligeledes en hæderlig Vandel, men levede under meget daarlige Forhold, 323 hørte derimod til Samfundets saakaldte Udskud, hvis blotte Eksistens var en stadig social Fare, 94 kunde ikke rubriceres. At en saadan Slægt ogsaa koster Samfundet uendelig meget, fremgaar deraf, at denne Slægt alene har kostet det amerikanske Samfund over 2 Mill. Dollars. — Det andet Eksempel, der ogsaa anføres i Steinckes „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“, angaar en alkoholistisk kvindelig Vagabond, der døde i 1740, og af hvem der er kendt 834 Efterkommere. Af disse var 106 født udenfor Ægteskab, 142 var Betlere, 181 prostituerede og 96 dømte Forbrydere, deraf 7 Mordere. Man vil forstaa, at om disse to Mennesker ikke havde haft Evnen til at forplante sig, vilde det have været en Lykke for Samfundet.

Ved Sterilisation forstaaer man jo i Almindelighed det kirurgiske Indgreb, ved hvilket Forplantningsdygtigheden bringes til Ophør; dette kan foruden ved Operation ogsaa ske gennem Røntgenbehandling, men da Røntgenbehandlingen baade med Hensyn til Dosering og Teknik endnu er paa Forsøgsstadiet, kan man se bort fra den og udelukkende tage Hensyn til det operative Indgreb. Dette operative Indgreb kan ske ved en Underbinding alene eller ved at gøre Indgreb enten i selve Kønskirtlerne eller i Udførselsgangene fra disse. Der er uhyre stor Forskel paa disse to Indgreb med Hensyn til hele det psykiske Moment for den Person, paa hvem Indgrebet bliver udført. Af disse operative Indgreb er Kastration af Kvinder selvfølgelig langt det sværeste, men

lægges det i en øvet Kirurgs Haand, maa Operationen dog betragtes som ufarlig og let gennemførlig. Indgreb i Kønskirtlernes Udførselsgange er effektivt, hvor Formaålet kun er Ufrugtbarhed; Kastration derimod vil, foruden at medføre Ufrugtbarhed, ogsaa indvirke paa alle de Forhold, der er betinget af Individets Kønndrift. Medens selve Underbindingen af Udførselsgangene er et saare ringe Indgreb, der i Almindelighed ikke vil fremkalde noget som helst Men for Individet udover at gøre det ufrugtbart — det vil end yderligere, hvor det drejer sig om særlig pirrelige og nervøse Individer, ofte have en gavnlig Indflydelse — saa vil Kastreringen, saavel af Mænd som af Kvinder, som Regel have en ganske voldsom Indflydelse paa hele deres Aandsliv, i mange Tilfælde endog gøre dem sindssyge. Et Eksempel herpaa ser vi i et af Folketingsmand Rytter under Straffelovforslagets Behandling i 1925 omtalt Tilfælde — det var den 20. Januar, pag. 3883. Man har ogsaa en Udtalelse fra Retslægeraadet, der er en alvorlig Understregning af, hvor farlig en fuldstændigt gennemført Kastration er. Den 22. Marts 1922 udtaler Retslægeraadet:

„Hvad de udvoksne Individer angaar, vil Kastrationen kunne medføre en Forandring i deres psykiske Habitus i uheldig Retning, i enkelte Tilfælde vil Sindssygdomme endog kunne blive Følgen.“

Kommissionen har undersøgt Forholdet og gør, trods Retslægeraadets Betænkning i 1922, gældende, at man er kommet til nye Erfaringer, andre Resultater med Hensyn til Spørgsmaalet om Kastration. Der er altsaa en Usikkerhed i Bedømmelsen; i 1922 udtaler Retslægeraadet sig paa een Maade, og heroverfor opstiller man senere nye Erfaringer.

Jeg maa slutte mig til Retslægeraadets Betænkning med Hensyn til Kastrationen. Man har da heller ingen Steder udover i Amerika haft lovordnede Regler om Kastration, og efter at flere enkelte Stater havde indført saadanne Regler, har Domstolene grebet ind overfor disse og erklæret dem for stridende imod de Forenede Staters Grundlov, idet der blev gjort gældende, at den paagældende Sterilisationslov dels var en Klasselov, dels stred imod Forfatningens Forbud imod grusomme og usædvanlige Straffe.

Jeg har saa skarpt, som jeg har kunnet, understreget, at Kastration er et meget alvorligt Indgreb overfor den Person, det kommer til at ramme. Men endnu skar-